

عنوان مقاله:

سازه های ساختاری- روایی سبک نوظهور خاطره- داستان

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی اسمعیلی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

عبدالعلی آل بویه - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

در سازه های ساختاری ادبیات داستانی (اعم از رمان، داستان، قصه و...) گاه به ظرافتهای ساختاریای برمیخوریم که تنها چشم تیزبین علاقه‌مندان و قلم موشکافانه منتقدان ریزبین توانسته است این ظرافتها را واکاوی و تحلیل نماید. یکی از مباحث کمتر شناخته شده در ادبیات داستانی (از دیدگاه علم روایت شناسی) ساختار روایی خاطره داستان است. این سبک نو ظهور از یک طرف به خاطره شبیه است و از طرفی با اینکه تمام عناصر ساختاری داستان را نیز درون خود جای میدهد، داستان نیست. به عبارت دیگر می توان گفت روایت وقایع بر اساس گذشته نگری آن را به خاطره نزدیک می کند، اما از آن جا که بسیاری از عناصر داستان را در خود دارد، به داستان نیز شبیه است، در حالی که خاطره همانند داستان هنری نیست. پس سوالی که پیکره ی پژوهش حاضر را تشکیل می دهد این گونه مطرح می گردد که، سازه های ساختاری- روایی سبک نوظهور خاطره- داستان کدامند و چگونه باعث قوام و شکل گیری این سبک شده اند نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد که سبک نو ظهور خاطره- داستان یک نوع ادبی جدید در ادبیات فارسی است که نه همانند داستان هنری و نه همانند خاطره تفننی است، بلکه سبکی جدید با ساختار روایی ویژه است

کلمات کلیدی:

خاطره، داستان، عناصر داستان، روایت، خاطره- داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761683>

